Ankenævnet for Forsikring

897/12

Den 8. august 2012 blev i sag nr. 82.089:

xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har hundeforsikring i Tryg Forsikring A/S. Han klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for hans datters gulvtæppe.

Klageren har i skadesanmeldelse bl.a. anført:

> "Beskriv så omhyggeligt som muligt hvordan skaden skete
> Jeg var taget på besøg hos min datter … med min nye hund, … Jeg sidder og ser TV og pludselig hører/opdager jeg at hunden gnaver i noget og får den stoppet. Men jeg tager så hjem kl. 0100 og min datter opdager næste dag, at det var hendes tæppe fra Turkmenistan, hunden har gnavet hul i (lige i midten af det dyre håndlavede tæppe)."

Selskabet har afvist skaden med henvisning til, at klagerens datter var bisidder af hunden på skadestidspunktet.

Klageren har efterfølgende indbragt sagen for nævnet. I klageskemaet har klageren bl.a. anført:

> "1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …
> …
> Forsikringsselskabet fordrejer en udtalelse om besøg til at hunden skulle passes, hvad den ikke skulle og blev det heller ikke. At hunden var en nyanskaffelse fremgår også af forsikringens nytegning.
> Der er ingen hold i selskabets beskrivelse af forløbet. Der foreligger ikke noget skriftligt og påstanden er ikke korrekt.
>
> 2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
> Det vi er forsikret for, at min hund forvolder skade under et uanmeldt besøg ved min datter.

Hunden er mit ansvar og mig der skal anmelde skaden til mit selskab."

Selskabet har i brev af 2/4 2012 til nævnet heroverfor bl.a. anført:

"**Sagen kort**
Den 8. december 2011 kl. 10.16 ringede vores kundes datter for at anmelde, at der var sket skade på et gulvtæppe.

Datteren oplyste overfor vores medarbejder, at hunden hjemme hos hende lå og sov på gulvtæppet foran tv, og om morgenen opdagede hun, at gulvtæppet var ødelagt. På baggrund af disse oplysninger meddelte vores medarbejder, at sagen ikke var omfattet af forsikringen, idet datteren måtte betragtes som besidder af hunden.

Samme dag kl. 11.23 ringede datteren igen for at anmelde sagen til os. Da medarbejderen oplyste, at sagen allerede var anlagt, oplyste datteren, at hun havde overnattet hos vores kunde, da skaden skete. På baggrund af denne henvendelse blev det aftalt, at vi ville sende en anmeldelse til vores kunde.

I forbindelse med denne anden anmeldelse blev der spurgt ind til, hvorfor forsikringen var tegnet dagen før skaden, og der blev svaret lidt vævende med, at hunden først var erhvervet for en uge siden; men at den tidligere havde været forsikret.

Den 13. december 2011 modtager vi den udfyldte skadeanmeldelse fra vores kunde. I denne oplyser kunden blandt andet, at hunden var med vores kunde på besøg hos datteren, da han hører/konstaterer, at hunden gnaver i noget.

Først næste morgen bliver det konstateret, at det var tæppet fra Turkmenistan, der var blevet gnavet i.

På baggrund af denne anmeldelse skriver vi til kunden den 14. december 2011 og meddeler, at af den første telefoniske anmeldelse til os fremgik det, at hunden overnattede hos datteren, hvorfor datteren må betragtes som besidder af hunden.

Den 19. december ringer vores kundes datter for at oplyse, at hunden ikke blev passet hos hende, og vi henviste til klagemulighederne.

Herefter modtager vi den 20. december 2011 en klage fra vores kunde, hvor kunden oplyser, at der ikke var tale om, at hunden blev passet af datteren. Samtidig oplyste vores kunde, at besøget trak ud på grund af skaden.

Denne henvendelse besvarer vi den 6. februar, hvor vi fastholder den tidligere trufne afgørelse, og i den forbindelse henviser til, den første anmeldelse foretaget telefonisk af vores kundes datter.

Herefter indbringer kunden sagen for Ankenævnet.

Argumentation
Vores kundes datter anmelder telefonisk den 8.december 2011 kl. 10.16, at vores kundes hund havde forvoldt skade på et gulvtæppe.

Af denne første anmeldelse til os fremgik det klart, at hunden havde overnattet hos skadelidte, hvorfor skadelidte må betragtes som besidder af hunden.

Mindre end to timer efter denne henvendelse retter skadelidte på ny henvendelse til os, for at oplyse, at hun på skadetidspunktet overnattede hos vores kunde, og da denne oplysning ikke kunne stemme overens med de tidligere oplysninger i sagen, anmodede vi vores kunde foretage en skriftlig anmeldelse af sagen.

I henhold til denne anmeldelse var vores kunde på besøg hos datteren, og i den forbindelse hørte/konstaterede vores kunde, at hunden gnavede i et eller andet, besøget sluttede omkring kl. 01.00. Først næste morgen konstaterede datteren, at det var gulvtæppet det var gået ud over.

Af den næste henvendelse fra vores kunde fremgår det blandt andet, at besøget trak ud på grund af skaden. Efter vores opfattelse er det ikke overensstemmende med, at skaden først blev konstateret næste morgen.

Ved vores gennemgang af sagen kan vi således konstatere, at der er 3-4 forskellige forklaringer på, hvordan og hvornår skaden var opstået og blev konstateret.

I sådanne tilfælde må der lægges vægt på den første henvendelse til forsikringsselskabet, og af denne henvendelse fremgår det, at hunden overnattede hos datteren, der næste morgen konstaterede, at hunden havde ødelagt gulvtæppet.

Ud fra disse betragtninger, må datteren betragtes som besidder af hunden, da skaden skete.

I henhold til vilkårene for forsikringen dækker forsikringen ikke ansvar for skade på den der besidder hunden, hvorfor vi må fastholde, at skaden ikke er omfattet af den tegnede ansvarsforsikring.

Vi henviser i den forbindelse til de i vores brev af 6. februar 2012 nævnte kendelser.

For god ordens skyld skal vi gøre opmærksom på, at der ikke i sagen foreligger dokumentation for skaden, dens omfang eller for de beløbsmæssige i kundens krav. Vi må derfor forbeholde os samtlige relevante indsigelser i den relation.

Dette medfører, at hvis Ankenævnet måtte finde, at forholdet er omfattet af den tegnede ansvarsforsikring, vil vi genoptage realitetsbehandlingen af det fremsatte krav."

Af selskabets første telefonnotat af 8/12 2011 fremgår bl.a.:

"FTs datter oplyser at hunden lå og sov på gulvtæppet foran TV og om morgenen opdagede FTs datter at gulvtæppet var ødelagt. Afvist.
Forsikringen er tegnet samme dato som skaden er sket. OBS på dette."

Af selskabets andet telefonnotat af 8/12 2011 fremgår bl.a.:

"Tlf. datteren (…) igen: Hun prøver at anmelde en gang til. Jeg oplyser at den er anlagt og afvist herinde men nu siger hun at hun overnattede hos ftg hvilken ingen mening giver ift. skaden. Så er det jo ftgs eget gulvtæppe og skade på egne ting. Jeg har sendt en anm hjem til ftg og så må vi se på det når retur. Jeg har spurgt hvorfor forsikringen er tegnet samme dag og svaret var vævende noget om at ftg først har fået hunden for en uge siden men at den havde været forsikret før. 530B."

4. 82.089

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**1. Hundeansvarsforsikring**
…
1.2 Hvad dækkes
Forsikringen dækker det erstatningsansvar, som ifølge Hundeloven påhviler den sikrede.
…
1.3 Hvad dækkes ikke
1.3.1
Skade, der tilføjes hunden(e)s besidder eller de til dennes husstand hørende personer."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har lagt den første fremstilling af hændelsen til grund for sagens afgørelse.

Da skaden herefter må anses for sket, mens klagerens datter midlertidigt havde hunden i sin besiddelse, finder nævnet, at klageren ikke kan antages at have noget retligt ansvar for skaden. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at anerkende erstatningspligten over for skadelidte.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Henning Jønsson